

paa dette og paa de 15 Mars Afdrag. — Jeg vil med disse Bemærkninger anbefale Forslagets Overgang til 3die Behandling. Jeg antager, at mellem 2den og 3die Behandling kommer Hobro—Vøgstør-Banen til 2den Behandling, og der kunne begge Spørgsmaalene drøftes samlet. Spørgsmaalet kan da blive, om man skal standse dette af Hensyn til det andet, eller man skal fremme dette i Forbindelse med eller under visse Forudsætninger sammen med det andet. Jeg tror, at Ministeren vil gjøre hele Nordjylland en stor Tjeneste ved, uden derfor at styde sin egen Bane til Side, at tage dem sammen hermed til Overveielse, og gennemføre dem saaledes, at de alternativt maasse kunne udføres eller gjensidig støtte hinanden. Det er opgivet i de Dplysninger, der gives om Befolningen ved disse Baner o. s. v., at de nordlige Amter i Sylland, som disse Baner angaar, udgjøre over $\frac{1}{6}$ af Landets Hartkorn, og over $\frac{1}{6}$ af Landets Befolkning, og de Egne i disse 4 Amter, der særlig faae Trafik fra disse Baner, udgjøre henholdsvis over $\frac{1}{12}$ af Landets Befolkning og over $\frac{1}{17}$ af Landets Hartkorn. Man vil saaledes se, at det Offer, der foreslaas bragt af mellem 3 og 4 Millioner Kroner, naar man i alt Tald ved en Lov vil gjøre det mest Mulige for at gennemføre denne Foranstaltning, hvis man ellers finder, at de øvrige Betingelser ere til Stede, ere i Forhold til alt det Øvrige ikke af den Bessaffenhed, at det burde affrække hverken Regjeringen eller nogen af Lovgivningsmagtens Faktorer. Med disse Ord anbefaler jeg Flertallets Forslag til Vedtagelse ved denne Behandling.

N. Andersen (Thisted Amts 3die Valgfreds): Som ærede Medlemmer ville have set, er det kun et Par Punkter, hvor der har været Dissens mellem Udvalgets Medlemmer om det foreliggende Lovforslags Indhold. Det hidrører, som det vil ses, for det Første derafra, at Mindretallet maasse ikke med fuldt den samme Tillid har kunnet se paa Muligheden af at tilveiebringe de nødvendige Pengemidler til de paagjældende Jernbaneanlæg som Flertallet. Mindretallet har set noget mere skeptisk, om jeg saa maa sige, paa de saakaldte fremmede Penge. Mindretallet har havt det Faktum under Overveielse, at der ofte her i Landet ved lignende større Foretagender har været Tale om, at der med Lethed skulde kunne engageres fremmede Kapitaler i dem, men det har meget sjældent vist sig, at de fremmede Kapitaler have været til Stede, naar man endelig skulde bruge dem. Dette har, som sagt, gjort, at Mindretallet har været

mere betænkeligt end de øvrige Medlemmer af Udvalget med Hensyn til denne Side af Sagen. Smidlertid har man efterhaanden fra flere og flere Sider hørt Forsikringer om, at det virkelig skulde forholde sig, som sagt har været, at naar Loven blev vedtaget, vilde Pengene, Anlægssummen, til de mange Mile Jernbaner ogsaa komme til Stede, og den blotte Mulighed af, at det kunde ske, har for hele Udvalget, altsaa ogsaa for Mindretallet, været tilstrækkelig Grund til, at man mente, man paatog sig et alvorligt Ansvar, hvis man af Hensyn til, at der ikke realiter sagt var lagt Penge frem paa Bordet, undlod at fremme Forslaget, da det jo maa være indlysende for Enhver — derom er hele Udvalget entigt — at hvis disse Baneanlæg kunde tentes bragte i Stand paa de stipulerede Vilkaar, vilde der for en stor Del af Landets, om ikke fattigste, saa dog mindre velhavende Egne være tilveiebragt et overordentlig stort Gode.

Med Hensyn til det andet Punkt, hvorom Mindretallet ikke har kunnet være fuldt enig med Flertallet, skal jeg forøvrigt til den ærede Ordfører nævne, at den ærede Ordfører har fuldkommen Ret, naar han siger, at han egentlig er noget ukjendt med dette Mindretallets Standpunkt. Det er fuldkommen rigtig, at det, der har givet Mindretallet Anledning til at stille Ændringsforslag, det, om man skal gaa over til en lettere og billigere Anlægstype end den, man hidtil har kjendt her i Landet, har hidtil ikke været fremme til Forhandling i Udvalget. Deri giver jeg den ærede Ordfører Ret. Den Tanke modnedes først efterhaanden hos Mindretallet og egentlig først, efter at Udvalgets Forhandlinger i det Bessentielle vare afsluttede. Det ligger jo ganske nær, navnlig naar man kjender den Del af Landet, hvor de paagjældende Jernbaneanlæg ere projekterede, strax paa Forhaand at stille det Spørgsmaal: Er det nu ogsaa fornøftigt at bygge saa mange Mil Jernbane i disse Egne? Er der nogen som helst Sandsynlighed for, at de enten direkte eller indirekte kunne gjøre Nytte for de Beløb, der anvendes derpaa? Er der nogen Mulighed for, at disse forholdsvis fattigere Egne, disse mindre tæt befolkede Egne kunne yde Jernbanerne en saadan Trafik, at der dog i det Mindste kan være tilstrækkelig Indtægt deraf til at afholde Driftsudgifterne og eventuelt give noget Overskud. Ved Overveielsen af dette meget vigtige Spørgsmaal kommer man jo ganske uvilkaarligt ind paa det dermed absolut nærbeflagtede Spørgsmaal: Hvor stor er det nødvendigt.